

جهت‌گیری به سوی انسان معصوم موجب می‌شود که انسان از گناه متنفر شود

شماره پرسش: ۱۷۳۴۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۶/۲۷ ۲۲:۰۷:۵۶

متن پرسش

سلام علیکم: از طرفی روایاتی داریم که به بخشش همه ی سیئات محبین اهل بیت (ع) تصریح می کند و از طرفی می فرمایند مبدا به پشتوانه دوستی ما عمل را رها کنید و ما خودمان به خاطر اعمالمان سوال می شویم. این دو چه طور با هم جمع می شوند؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جهت‌گیری به سوی انسان معصوم موجب می‌شود که انسان از گناه متنفر شود و در همین رابطه در روایت داریم: «حُبُّ عَلِيٍّ حَسَنَةٌ لَا يَضُرُّ مَعَهَا سَيِّئَةٌ وَ بُغْضُ عَلِيٍّ سَيِّئَةٌ لَا يَنْفَعُ مَعَهَا حَسَنَةٌ»^[۱] دوستی علی حسنه ای است که با داشتن آن، سیئه زیانی نمی رساند و دشمنی علی سیئه ای است که با وجود آن، حسنه سودی ندارد. ولی این نباید بهانه شود که ما گناه کنیم و گمان نماییم آن گناه، به پای ما نوشته نمی‌شود. موفق باشید

[۱] (۲) - نهج الحق و كشف الصدق، ص ۲۵۹. كنوز الحقائق، طبع بولاق مصر، ص ۵۳، ۵۷، ۶۷، ینابیع المودة، ص ۱۹.